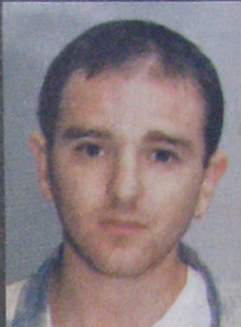

טראגדיות מאשפחת ז"ל

בקבוק מיותם

מתנדב זק"א מתנוון בבקבוק תינוק שנתר עזוב בזירת המינוע צילום:חיים אזולאי

בצלאל זר-אביב ז"ל

קרן זר-אביב ז"ל

ברוריה זר-אביב ז"ל

אסון משותף

אמנון דוקור

הפקירו אותנו

מה, שהוא מצא את התרנון. איזה תרנון טוב יותר מהנדר הוא מצא בדוקור? הרוב הנדול של הציבור נתן לראש הממשלה הזה פעם אחר פעם תמיכה מדהימה בכל מעשיו בחיסול לים הממזיקים, במחסומים, במחירים בוזזים לשחיתו איי, בכניסה לעירייה, במבצעים קטנים ובמבצעים מסורסכים, במצור על ערפאת ובחידוק המצור על ערפאת. האם כל זה חתר את בעיית המזרחי נראה שלא. בכלל, אין תרנון אחר מירי גורל שישקו את הארץ ליש-שנה - או אפילו לארבע, אז זה כבר כולל נו יורעים. אבל יש פתרונות חלקיים. יש פתרונות הנגנתיים. יש פתרונות שיטעו את החק מניעו של המטר, והמבוכה והיעיל שכמה הוא הגרד. אבל ראש הממשלה חשב את העניין, ומשלתו ממ מלכה לסחוב. שיפו לו שאת הגרד יעברו המבולעים מלמלה ומלמטה וממטה, במגהרות ובסולמות ובטיי לים ובסרמנות, כאילו אנחנו מסומסמים ולא רואים מול עינינו ממש את ההגנה שמספקת לנו רואים ההגנה המקיפה כבר שנים את רצועת עזה. ורק רכב אחת לא ניסו לעשות - לבנות אותה הכי טוב ובעזרת שישי, ולהחיות מה יתרה. אין אמצעי מושלם, אנחנו יורעים. אבל האם נביל שישי אשפרות של מייצה הביתחן אין בונים דלת בבית, אין מתקנים מה שני עולו אין מתקנים מורנים על החלונות אין מעצרים מכשיר אופקעה איזה מין גניזי עושים הוא זהו האם מפני שמישהו הצליח לרצוח את זכחק רבין, אין שמרים עור על ראשי ממשלת ישראלם בישראלים עליונים שמורים ועליוני לא. זה רכב איום למדי, אבל זו האמת, הפקירו אותנו, את כולנו, בלי נבל, כלי נרד, מפולשים לכל ארץ רדוני ואכזר ומכונן שמרר הוא יום בשרה, מונח ראש הממשלה מוסיף גם שריו המסוכנים לעיורו בו השבו נשכ כמה גם שות אומללותי הננו מעצפם להציל במחלל הנדול הזה שלחם.

עשרות ההרוגים והמפצועים בחיפה אתמול לא היה שום סיכוי. מרגע שהמפלגת המתאבדת המקה מרשת המודיעין של שירות הביטחון הישראליים, הוא יכלה לעשות את דרכה אל תחומי ישראל בלי מטרע ולבחור כאחר מתוך עשרות שבילים, משעולים ודרכים עוקפות. שום גרד לא עמדה בדרכה. בדיוק כפי שלא עמדה שום גרד בדרכן של עשרות המפלגות המתאבדות אל הפיגור עם שהפילו בנו בשנים האחרונות סאות רכות של חללים ואליפי מפצועים. למראה חיוניות חוועה שמראים לנו בסלווייה - ואלה שאין מראים לנו, אבל שקל לראיין אותם - הנ' חוועת. אבל עולה גם כעס על החונטה המפועת והנמשכת בנייני גרד ההפרדה. מספרים לנו שראש הממשלה אייראל שרון וועם מאיר וממש רוחם כשנרעד לו על כל פיגוע התאבד דות. הוא יכול לקעוס גם על עצמו. בפרוש, כי בני הממשלה אחראי לכך שגנחנו. כאן בישראל, ערייני איננו מונגים בפניהם. הוא מתנגד לבניית של גרד ההפרדה, הוא ושיריו מחכים אותה אחרי שנאלצו להסיים לבנייתה כמי שפסאם השד ורק בלחץ ציבורי יר רב. מותר להגיד בפניו בבוקר הבואה היה כי ייחמן מאיר שכל ההרוגים והמפצועים היו ערייני חיים ובדרי אים אילו דאג מכעוד מועד לבנות את גרד ההפרדה מותר להגיד בפניו בבוקר הבואה חוז כי ירו עור כליה, חס וחלילה, שישלמו בחייהם ובגופם על החתמה ונחה המפועת וגרושת האיוולת וריחוק על התחמיר גם המפלגתיים והמדיניים שבנללם עור אין גרד. כשראש הממשלה אמר פעם את שמו שגנדר איי גת מתרנון לבעיית המטר הזה גם אטר, כמות נשי'

המחבלת המתאבדת שהתפוצצה אתמול בלב מסערת מקסים בחיפה מחקה בשנייה משפחות שלמות ■ משפחת זר-אביב איבדה במפיצוף זוג הורים, שני ילדים וסבתא ■ גם משפחת אלמוגי, שהסבה לשולחן לארוחת צהריים תמימה לאחר יום כיף - איבדה שלושה דורות - סבא וסבתא, אב ושני נכדים ■ תופת בצהרי היום

אביב, למר טכות ואילו האם, קרן זר-אביב, עברה בענף המשתלה בתחומי הקיבוץ. שני ילדיהם הקטנים התחכו בני הילדים של הקר בוך. הם היו משפחה מקסימה, זה לא ששטס התיקלט בקיבוץ, אבל הם עשו זאת בצורה טובה מאוד, אמר שילו והוסיף: "קבוץ יגור חגג לאחריהם שמונים שנה. מאז 1943 לא קרה לנו אסון כזה - אז נהרגו לנו שני אחים וחברה על ידי מחבלים של גרודי אליקסאם. עכשיו נהרגו לנו המישה בני משפחה אחת ואנחנו מתקשים לעכל את האסון שספר אותנו".

שלושה דורות נפגעו

ליר שולחן אחר במסערה יבשה משפחת אלמוגי הסערה את לבנה. היה זה לאחר יום כיף משפחתי בחוף הים בעיר. הסבא, זאב, בן 71, סגן אלוף (מיל), הוא הדומ ידועה מאיר בצפון. הוא שימש כקצין חר ניהל את בית הספר לקציני ים בעבר. זאב ואשתו, רותי, שמחו מאוד לפגוש את שאר בני המשפחה. שניים מתוך שלושת ילדי דוים הגיעו גם הם לביילוי המשותף. "שילינו כיס ושיחקנו קצת עם הילדים בחוץ, ואחר כך הילדים רדו לאכול, אז קטפנו למסערת מוקי סים לאכול משותף", סיפרו שניים מבני הרוי דים של המשפחה. מיד לאחר שקיבלו את האוכל לשולחן, נכח' סח המסערה המחבלת המתאבדת וכשניה אחת שונתה את גורל המשפחה כולה. הסבא והסבתא, זאב ורותי, נהרגו במקום. גם משה אלמוגי, נרדף אף הוא, בנו של משה, הגבר של זאב ורותי, בן 8, נרדף ככל הנראה אף הוא, אך גופתו ערייני לא נזתחה. הבת הבכורה של זאב ורותי, גלית, נפצעה אנושות ואושפזה במחלקת טיפול נמרץ בות החולים רמב"ם שבי חיפה. גם גופתו של בנה, אסף שטייר, בן 10 וחצי, ערייני לא נזתחה.

מאת אייל טל, אמיר גילת ומורן כץ
משפחות שלמות נחנקו אתמול בעת שהמחבלת המתאבדת פוצ' צה את המטען הקטלני במריב מסערת מקסים בחיפה. שבת בצהריים הוא תמיד הופן שבו מלאה מסערת מקסים במשפחות שיוצאות לאכול כרוץ. גם אתמול הסבו משפחות רבות - זוגות, סבים ומבתות, בניס ונכדים - סביב השולחנות לארוחת צהריים משותפת. עוברת זאת היא שרמה לטרנדית שבה נהרגו כמה מבני אותה משפחה.

המישה ממשכחה אחת

סביב אחד השולחנות אתמול ישבו בני משפחת זר-אביב מקיבוץ יגור ואבלי צהריים. ואז נכנסה המחבלת ומפוצצה עצמה. את המרגידי שהותירה אחריה קשה לתאר: המישה מבני המשפחה נספו יחד. זאב - בצלאל (צאליק) זר-אביב, בן 71 האם - קרן זר-אביב, בת 29, הבן הבכור לירן, בן 14 הבת התינוקת גייה, בת שנה וחודשיים והסבתא ברוריה זר-אביב, בת 59. "כאשר ראינו את עולת התנועת ואת הבקבוק, זיהיתי מיד כי מדובר בשכנים שלי. כל אדם בר דעת המכיר את הווי הקיבוץ ויע לוחות כי על חוותי הבקבוק של התנוק רשים גם, כפי שנתנו לעשות בר מוציאים, אבר אתמול בני שילו, מוזהיני קיבוץ יגור המתגורר סמוך לביתם של משפחת זר-אביב. חצי שעה לפני הפיגוע, עור המסיקי בני משפחת זר-אביב, שיאיתו ומו עיש קפוזיה, לרבר עם יוריהם בקיבוץ. אלה, שותבשרו על דבר המיגוע, ניסו להי שיגם עוב ושוב כשנלמוני הנדירים, אך ללא הועיל. ואז החל ההשר הנורא לכרסם. "המשפחה החליטה לנסוע למסערת מקסים ולנסות לרי' הוא בעצפם מה מורה, ואז הם גילו את המכונית של המשפחה ואו התברר כי הנורא מכל קרה ואנחנו איבדנו משפחה שלמה". בני המשפחה. חלולת בקיבוץ לפני כראש שנה. האב, בצלאל זר-